

*Головков О. М.,
аспірант заочної форми навчання
Донецького юридичного інституту МВС України (м. Кривий Ріг)*

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ВЗАЄМОДІЇ ДІЛЬНИЧНОГО ОФІЦЕРА ПОЛІЦІЇ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ У ПИТАННЯХ РЕАЛІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНОГО НАГЛЯДУ ЗА ОСОБАМИ, ЗВІЛЬНЕНИМИ З МІСЦЬ ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Анотація. Статтю присвячено аналізу організаційно-правових засад взаємодії дільничного офіцера поліції з іншими суб'єктами у питаннях реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі. Автор досліджує особливості зовнішньої та внутрішньої взаємодії. В результаті дослідження запропоновано низку висновків та пропозицій щодо покращення цього напрямку діяльності.

Ключові слова: поліція, дільничний офіцер поліції, взаємодія, адміністративний нагляд, особи, звільнені з місць позбавлення волі.

Постановка проблеми. Аналіз положень чинного законодавства, що визначає організаційно-правові засади здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, свідчить про те, що до його реалізації залучено велику кількість суб'єктів, як правоохоронних органів, так і неправохоронних органів державної влади. Головну роль у цьому процесі, безумовно, відіграють органи Національної поліції в особі дільничних офіцерів поліції, адже саме на них покладено повноваження з реалізації заходів адміністративного нагляду, а також установи виконання покарань.

Незважаючи на наявність значної кількості нормативно-правових актів, в якій в тому чи іншому аспекті розкриваються адміністративно-правові засади взаємодії органів публічного адміністрування у питаннях реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, зазначимо, що їх недоліком є застарілість певних положень, наявність законодавчих прогалин, а також відсутність у них докладних норм, що встановлюють і розкривають процедури взаємодії різних суб'єктів щодо здійснення і реалізації цього заходу адміністративного примусу. З огляду на це актуалізуються питання наукового аналізу організації взаємодії дільничного офіцера поліції як уповноваженої на те посадової особи Національної поліції з іншими суб'єктами у питаннях реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі.

Варто зазначити, що питання реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, у тому числі дільничними офіцерами поліції, неодноразово виступали як предмет наукових досліджень таких вчених, як О. І. Бекетов, А. В. Мартинов, Н. Л. Редько, С. І. Скворцов, П. П. Фомін. Безпосередньо питання взаємодії дільничного офіцера поліції з іншими суб'єктами у питаннях реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, розглядалися такими вченими, як І. М. Микитась та С. І. Скворцов. Позитивно оцінюючи наукові доробки

вчених у цій сфері, зазначимо, що питання, які розглядатимуться нами в межах цієї статті, та пропозиції щодо удосконалення цього напрямку діяльності дільничного офіцера поліції або не розглядалися, або досліджені фрагментарно.

Мета статті. З огляду на вищезазначене, метою статті є здійснення аналізу організаційно-правових засад взаємодії дільничного офіцера поліції з іншими суб'єктами у питаннях реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, та вироблення висновків та пропозицій щодо покращення цього напрямку діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Відповідно до положень чинного законодавства [1; 2] органи Національної поліції є одними з основних суб'єктів реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, проте, як вже зазначалося, дільничні офіцери поліції, відповідно до покладених на них повноважень [3; 4], є безпосередніми суб'єктами в цьому процесі. З огляду на це діяльність Національної поліції щодо реалізації заходів адміністративного нагляду буде розглядатися нами саме через призму адміністративно-наглядової діяльності дільничного офіцера поліції.

Не вдаючись до наукового аналізу поняття взаємодії дільничного офіцера поліції з іншими суб'єктами у питаннях реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, зазначимо, що під ним ми розуміємо нормативно встановлену, структурно і функціонально закріплену систему узгоджених за часом, метою, завданнями спільних дій, спрямованих на запобігання вчиненню злочинів окремими особами, звільненими з місць позбавлення волі, і здійснення виховного впливу на них.

Як справедливо зазначається в спеціалізованій літературі, така взаємодія гарантує не тільки належне здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, а й забезпечення соціальних, матеріальних та побутових умов для піднаглядних, як-от працевлаштування або надання місця проживання [5, с. 264].

Цілком погоджуємося з позицією О. Ф. Долженкова, який виділяє два види взаємодії: внутрішню та зовнішню [6, с. 234]. Це цілком стосується і процесу взаємодії дільничних офіцерів поліції з іншими суб'єктами у питаннях реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі.

Що стосується зовнішньої взаємодії підрозділів Національної поліції, у тому числі дільничних офіцерів поліції, з іншими суб'єктами у питаннях реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, то найбільш тісно вона простежується зі структурними підрозділами Державної пенітенціарної служби.

Конкретна діяльність щодо взаємодії зазначених органів публічного адміністрування закріплена в Інструкції про організацію здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі [4]. У цьому міжвідомчому нормативно-правовому акті встановлено заходи: інформаційного, документального, координуючого (призначення відповідальних осіб), виконавчого характеру, де конкретно містяться повноваження як Національної поліції, так і установ виконання покарань.

Варто зауважити, що певні організаційно-правові засади взаємодії підрозділів Національної поліції та установ виконання покарань визначені в Законі України «Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк» [7] та Порядку взаємодії установ виконання покарань, уповноважених органів із питань пробації та суб'єктів соціального патронажу під час підготовки до звільнення осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк [8]. Зокрема в них йдеться про інформаційну взаємодію між цими двома суб'єктами.

Так, за двадцять днів до звільнення засудженого установа виконання покарань (слідчий ізолятор) надсилає повідомлення про звільнення: 1) до відповідного органу (підрозділу) поліції та протягом трьох діб із моменту звільнення – сповіщення до підрозділу інформаційно-аналітичної підтримки територіального органу Національної поліції України. У разі надходження від органу (підрозділу) поліції повідомлення про неприбуття звільненого до обраного ним місця проживання, зазначеного в повідомленні про звільнення, установа виконання покарань (слідчим ізолятором) додатково надсилає інформаційне повідомлення до органу (підрозділу) поліції, на території обслуговування якого ймовірна його поява, з огляду на особисті дані засудженого [8].

Незважаючи на те, що механізм нормативно-правового регулювання, а також інституційної основи взаємодії поліції і установ виконання покарань у сфері адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, вироблений, на практиці залишається чимало проблем, які потребують вдосконалення.

Однією з важливих проблем є відсутність програмно-цільового забезпечення взаємодії між територіальними органами Національної поліції і підрозділами Державної пенітенціарної служби в рамках адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі. При цьому взаємодія не забезпечує належного рівня соціальної адаптації осіб, звільнених із місць позбавлення волі. Сучасне законодавство про взаємодію не відповідає вимогам ефективності адміністративного нагляду, має виконувати не тільки функції дотримання особою, яка звільнилася з місць позбавлення волі заборон і обмежень, але і формування у таких осіб нових ціннісних установок, що в законодавстві і в рамках діяльності органів, що здійснюють цей нагляд, не передбачається. Адміністративний нагляд здебільшого має формальний характер, чим і зумовлюється низький рівень його результативності.

Задля вдосконалення правового регулювання взаємодії підрозділів Національної поліції і установ виконання покарань необхідна розробка додаткових документів, що відображають деталізацію процесів взаємодії, починаючи від правових основ і закінчуючи питаннями відповідальності органів щодо

здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі. Необхідним є прийняття документів програмно-цільового спрямування, що стосуються питань взаємодії цих органів як пріоритетних завдань правоохоронної політики. У документах, які будуть спрямовані на деталізацію процесів взаємодії цих двох суб'єктів, необхідно вказати правову основу взаємодії, конкретні види спільних дій та управлінських рішень у рамках розмежування повноважень, з одного боку, і в рамках взаємодії окремих структурних підрозділів зазначених суб'єктів.

Незважаючи на те, що переважно зовнішня взаємодія дільничних офіцерів поліції здійснюється з установами виконання покарань, варто зазначити, що і з іншими державними органами така взаємодія відбувається.

Безпосередньо повноваження щодо взаємодії дільничних офіцерів поліції і судів у положеннях нормативно-правових актів не закріплено, проте аналіз чинного законодавства дає нам змогу стверджувати, що взаємодія між цими двома суб'єктами відбувається, зокрема:

- при ініціюванні поліцією встановлення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі;
- при забезпеченні доставлення особи, щодо якої ініціюється встановлення адміністративного нагляду, до судового засідання;
- при отриманні копій постанов про притягнення до адміністративної відповідальності особи, щодо якої ініціюється встановлення адміністративного нагляду.

Варто зазначити, що на практиці через відсутність належного нормативно-правового врегулювання виникають певні труднощі з отриманням копій постанов про притягнення до адміністративної відповідальності особи, щодо якої ініціюється встановлення адміністративного нагляду, під час збирання матеріалів для ініціювання встановлення адміністративного нагляду дільничним офіцером поліції. Так, на практиці суди відмовляються надавати копії постанов про притягнення до адміністративної відповідальності, мотивуючи це тим, що відповідно до ст. 285 КУпАП копія постанови у справі про адміністративне правопорушення надається тільки особі, яка притягається до адміністративної відповідальності, та потерпілому на його вимогу. До того ж і в Законі України «Про Національну поліцію» не передбачено повноваження Національної поліції щодо направлення запитів до судів на отримання інформації, у тому числі і копій постанов.

З огляду на це вважаємо за доцільне доповнити ст. 285 КУпАП частиною 3 такого змісту: «Копія постанови направляється посадовій особі, яка склала протокол про адміністративне правопорушення, за її запитом протягом трьох днів із моменту його отримання».

Взаємодія Національної поліції з органами місцевого самоврядування щодо реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, переважно існує в межах реалізації заходів виховного впливу на них та соціальної адаптації.

Так, відповідно до законодавства місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, об'єднаннями громадян створюються спеціалізовані установи для звільнених осіб:

- центри соціальної адаптації – соціальні установи, діяльність яких спрямована на поступове повернення звільнених

осіб до самостійного загальноприйнятого соціально-нормативного життя в суспільстві шляхом надання їм соціальних послуг та сприяння в отриманні іншої допомоги з урахуванням індивідуальних потреб;

– спеціальні будинки-інтернати – соціально-медичні установи, призначені для постійного проживання звільнених осіб – громадян похилого віку, осіб з інвалідністю I і II груп, які за станом здоров'я потребують стороннього догляду, побутового і медичного обслуговування [7].

Варто зазначити, що у своїй роботі центри соціальної адаптації мають взаємодіяти з низкою державних органів, у тому числі Національною поліцією, з метою попередження рецидивної злочинності клієнтів, їх соціальної адаптації, сприяння формуванню позитивної громадської думки серед населення про осіб, звільнених із місць позбавлення волі [9]. Зокрема, така взаємодія відбувається у формі обміну інформацією, що характеризує особу, з метою ефективності та покращення роботи щодо визначення основних напрямів індивідуально-виховного впливу на клієнта в центрі.

Ми вважаємо, що незважаючи на те, що безпосередньо органи Національної поліції, у тому числі і дільничні офіцери поліції, не здійснюють взаємодії зі спеціальними будинками-інтернатами, оскільки рішення про направлення до них звільнених осіб приймається управліннями праці та соціального захисту населення, проте працівники поліції, зокрема дільничні офіцери поліції, виявивши на території обслуговування особу, яка потребує поміщення до такого закладу, може клопотати перед управліннями праці та соціального захисту населення про прийняття такого рішення.

Так, відповідно п. 2.4. Порядку взаємодії суб'єктів соціального патронажу звільнених осіб органи і підрозділи поліції направляють протягом десяти днів після звернення звільненої особи до органів соціального захисту населення повідомлення за встановленою формою про звільнених осіб, які втратили соціально корисні зв'язки з рідними, є особами з інвалідністю або бездомними та самостійно звернулись до них, із метою подальшого їх влаштування до спеціалізованих установ для звільнених, закладів соціального обслуговування чи закладів для бездомних або інших закладів соціальної підтримки (догляду) [10].

До того ж повноваженнями поліції щодо взаємодії з вищезазначеними спеціалізованими установами законодавчо визначено такі:

– забезпечення публічної безпеки та порядку на території центрів соціальної адаптації, закладів соціального обслуговування, спеціальних будинків-інтернатів та інших закладів соціальної підтримки (догляду) відповідно до Закону України «Про Національну поліцію»;

– проведення превентивної роботи серед засуджених, які є клієнтами центрів соціальної адаптації, закладів соціального обслуговування, спеціальних будинків-інтернатів, реабілітаційних установ для осіб з інвалідністю інших закладів соціальної підтримки (догляду) та здійснюють адміністративний нагляд за особами, щодо яких його встановлено [10].

Крім того, взаємодія Національної поліції з органами місцевого самоврядування реалізується через взаємодію дільничного офіцера поліції з членами спостережної комісії місцевих рад задля забезпечення ефективного профілактичного впливу на осіб, які перебувають під адміністративним наглядом [4],

що прямо передбачено відомчим нормативно-правовим актом, а також інформаційний обмін із:

– міськими, районними, районними у містах центрами соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді;

– центрами соціальної адаптації звільнених осіб;

– закладами соціального обслуговування, зокрема центрами соціально-психологічної допомоги.

Відповідно до положень чинного законодавства підрозділи Національної поліції взаємодіють із закладами охорони здоров'я, зокрема, з протитуберкульозними закладами у питаннях:

– надання інформації за зверненням протитуберкульозного закладу про прибуття за обраним місцем проживання осіб, які мають хворобу за кодами A15 – A19 за Міжнародною статистичною класифікацією хвороб та проблем, пов'язаних зі здоров'ям, Десятого перегляду і які звільнені з установ виконання покарань (слідчих ізоляторів);

– надання у межах своїх повноважень медичним працівникам допомоги у забезпеченні виконання рішення суду щодо примусової госпіталізації або продовження лікування осіб, хворих на заразну форму туберкульозу в разі їх ухилення від обов'язкової госпіталізації до протитуберкульозного закладу або від продовження лікування особи [8].

Варто зазначити, що безпосередні повноваження дільничного офіцера поліції у разі ухилення особи, яка хворіє на заразну форму туберкульозу, від обов'язкової госпіталізації до протитуберкульозного закладу або від продовження лікування особи за рішенням суду в положеннях законодавства відсутні. Так, за п. 7 ч. 1 ст. 23 Закону України «Про Національну поліцію» поліція, відповідно до покладених на неї завдань, розшукує осіб, які переховуються від органів досудового розслідування, слідчого судді, суду, ухиляються від виконання кримінального покарання, пропали безвісти, та інших осіб у випадках, визначених законом [1], тобто розшукування таких осіб належить до «інших осіб у випадках, визначених законом». Однак у законі не йдеться про примусове доставлення розшуканих осіб до медичних закладів. Крім того, жоден із поліцейських заходів не забезпечує реалізацію примусового доставлення для примусової госпіталізації або продовження лікування осіб, хворих на заразну форму туберкульозу у разі їх ухилення від обов'язкової госпіталізації до протитуберкульозного закладу або від продовження лікування особи, яких розшукали працівники поліції.

Такий недолік чинного законодавства вважаємо за доцільне вирішити шляхом внесення змін до підстав застосування поліцейського піклування, а саме п. 2 ч. 1 ст. 41 Закону України «Про Національну поліцію» викласти у такій редакції:

«2) особи, яка підозрюється у втечі з психіатричного закладу чи спеціалізованого лікувального закладу, де вона утримувалася на підставі судового рішення, чи ухиляється від обов'язкової госпіталізації чи продовження лікування у спеціалізованих лікувальних закладах, яке вона має пройти за рішенням суду»;

Не менш важливою у питаннях реалізації адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, є налагодження ефективної внутрішньої взаємодії дільничного офіцера поліції з іншими підрозділами Національної поліції.

Так, відповідно до положень відомчого нормативно-правового акта контроль за додержанням піднаглядним правил адміністративного нагляду і встановлених судом обмежень дій піднаглядного здійснюється дільничними офіцерами поліції у взаємодії з працівниками карного розшуку, інших служб

і підрозділів із суворим дотриманням прав особи на повагу до її приватного та сімейного життя, недоторканості житла і таємниці листування [4].

Проте варто зазначити, що норми, які містяться в Інструкції про організацію здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, зокрема, в розділі 3 і визначають повноваження різних підрозділів Національної поліції щодо організації здійснення адміністративного нагляду, є застарілими і не відповідають потребам сьогодення в частині відповідності положенням чинних нормативно-правових актів, організаційно-штатної структури Національної поліції і повноваженням її структурних підрозділів.

Аналіз пп. 3.1.-3.6 вищезазначеного нормативно-правового акта дають підстави стверджувати, що внутрішня взаємодія між підрозділами поліції полягає в:

- обміні інформацією про осіб, що перебувають під адміністративним наглядом;
- виявленні злочинних зв'язків і намірів піднаглядних та осіб, які підпадають під дію Закону України «Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі», вжитті заходів до попередження злочинів з їхнього боку;
- контролі дотримання піднаглядними правил адміністративного нагляду і встановлених судом обмежень;
- проведенні індивідуально-попереджувальної роботи з піднаглядним із метою запобігання випадкам ухилення його від адміністративного нагляду [4].

Враховуючи запровадження в системі Національної поліції єдиної інформаційної системи МВС, доступ до підсистем якої мають працівники поліції положення щодо обміну інформацією про осіб, що перебувають під адміністративним наглядом, втрачають свою актуальність. Однак її інтегрована інформаційно-пошукова система «АРМОП» не позбавлена недоліків. Так, нині її підсистема, АІС «Особа», що містить інформацію про осіб, що знаходяться під адміністративним наглядом, не має контенту для відображення інформації про наявні в такій особі обмеження, що, своєю чергою, робить неможливою змогу будь-якого працівника поліції у разі виявлення такої особи одночасно перевірити дотримання нею правил адміністративного нагляду і встановлених судом обмежень.

Крім того, нині в нормах Кримінального процесуального кодексу відсутні положення щодо виявлення причин та умов, які сприяли вчиненню злочинів, а отже, п. 3.4.1. Інструкції також суперечить положенням базового процесуального законодавства.

Враховуючи вищезазначене, вважаємо за доцільне здійснити комплексне оновлення положень відомчих нормативно-правових актів щодо визначення повноважень дільничного офіцера поліції і інших підрозділів Національної поліції у питаннях реалізації адміністративного нагляду з виробленням конкретних її форм взаємодії і заходів, що застосовуються в межах цієї діяльності.

Висновки. Підсумовуючи зазначимо, що з метою підвищення ефективності взаємодії дільничного офіцера поліції з іншими суб'єктами у питаннях організації і здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, актуалізуються питання щодо реалізації таких заходів:

- вдосконалення чинної правової основи діяльності державних органів, наділених повноваженнями щодо реалізації

адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі, що дасть змогу більш чітко визначити їх завдання і функції, основні повноваження в питаннях взаємодії в цій сфері;

- підвищення рівня взаємодії органів Національної поліції з Державною пенітенціарною службою з обміну інформацією про осіб, які підлягають адміністративному нагляду, а також із територіальними органами Державної міграційної служби з обміну інформацією, необхідною для здійснення адміністративного нагляду;

- визначення конкретних механізмів на рівні відомчих нормативно-правових актів щодо взаємодії дільничних офіцерів поліції з працівниками інших підрозділів поліції при здійсненні контролю за особами, які перебувають під адміністративним наглядом, із виробленням комплексного підходу до використання сил і засобів поліції в цьому напрямі;

- удосконалення інформаційних ресурсів щодо осіб, яким встановлено адміністративний нагляд, інтегрованої інформаційно-пошукової системи «АРМОП» у частині обліку інформації про встановлені їм обмеження;

- організації міжвідомчої взаємодії в частині, що стосується адміністративного нагляду, з органами місцевого самоврядування і підлеглими до них структурами, центрами зайнятості населення, органами труда і соціального захисту населення, медичними закладами, центрами реабілітації тощо.

Література:

1. Про Національну поліцію : Закон України від 2 липня 2015 р. № 580-VIII. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 40-41. Ст. 379.
2. Про адміністративний нагляд за особами, звільненими з місць позбавлення волі : Закон України від 1 грудня 1994 р. № 264/94-ВР. *Відомості Верховної Ради*. 1994. № 52. Ст. 455.
3. Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції : Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 28 липня 2017 р. № 650. *Офіційний вісник України*. 2017. № 70. Ст. 2136.
4. Про затвердження Інструкції про організацію здійснення адміністративного нагляду за особами, звільненими з місць позбавлення волі : Наказ МВС України та ДДУПВП від 04.11.2003 р. № 1303/203. *Офіційний вісник України*. 2004. № 2. Ст. 103.
5. Скворцов С. І. Взаємодія публічної адміністрації щодо здійснення контролю (нагляду) за особами, звільненими з місць позбавлення волі. *Публічне право*. 2017. № 1(25). С. 258–266.
6. Долженков О. Ф. Організаційні форми взаємодії органів внутрішніх справ. *Вісник Луганської академії внутрішніх справ*. Луганськ 2002. № 4. С. 232–239.
7. Про соціальну адаптацію осіб, які відбувають чи відбули покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк : Закон України від 17.03.2011 р. № 3160-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 38. Ст. 380.
8. Про затвердження Порядку взаємодії установ виконання покарань, уповноважених органів з питань пробації та суб'єктів соціального патронажу під час підготовки до звільнення осіб, які відбувають покарання у виді обмеження волі або позбавлення волі на певний строк : Наказ Міністерства юстиції України, Міністерства соціальної політики України, Міністерства охорони здоров'я України, Міністерства внутрішніх справ України від 03.04.2018 р. № 974/5/467/609/280. *Офіційний вісник України*. 2018. № 35. Ст. 1252.
9. Про затвердження Типових положень про заклади соціального захисту для бездомних осіб та звільнених осіб : Наказ Міністерства

праці та соціальної політики України від 14 лютого 2006 р. № 31. *Офіційний вісник України*. 2006. №17. Ст. 1277.

10. Про затвердження Порядку взаємодії суб'єктів соціального патронажу звільнених осіб : Наказ Міністерство соціальної політики України, Міністерство внутрішніх справ України, Міністерство охорони здоров'я України міністерство юстиції України від 7 листопада 2011 р. № 429/831/769/3279/5. *Офіційний вісник України*. 2011. № 99. Ст. 3651.

Головков А. Н. Организационно-правовые основы взаимодействия участкового офицера полиции с другими субъектами в вопросах реализации административного надзора за лицами, освобожденными из мест лишения свободы

Аннотация. Статья посвящена анализу организационно-правовых основ взаимодействия участкового офицера полиции с другими субъектами в вопросах реализации административного надзора за лицами, освобожденными из мест лишения свободы. Автором исследуются особенности внешнего и внутреннего взаимодействия. В результате

исследования обоснован ряд выводов и предложений по улучшению этого направления деятельности.

Ключевые слова: полиция, участковый офицер полиции, взаимодействие, административный надзор, лица, освобожденные из мест лишения свободы.

Holovkov O. Organizational and legal fundamentals of district police officer's interaction with other subjects in issues of administrative supervision over persons released from detention facilities

Summary. The article is devoted to the analysis of the organizational and legal basis for the interaction of the police precinct officers with other subjects in the implementation of administrative supervision of persons released from places of imprisonment. The author studies the peculiarities of external and internal interaction. As a result of the study, a number of conclusions and suggestions were proposed to improve this area of activity

Key words: police, police precinct officer, interaction, administrative supervision, persons released from places of imprisonment.